Dosarul nr. 5r-72/23
(4-23130324-32-5r-11092023)

H O T Ă R Â R E
în numele Legii

30 ianuarie 2025 **or.Ialoveni**

Judecătoria Hînceşti (sediul Ialoveni)
Instanţa de judecată în următoarea componenţă:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Svetlana Bîcu
Grefierul Svetlana
Pavalachi

În lipsa:
Contestatarului *****
Agentului constatator *****

examinând în şedinţă de judecată publică, desfăşurată în limba română, contestaţia depusă de către*****împotriva procesului-verbal cu privire la contravenţie seria DCT03 nr.***** şi deciziei agentului constatator din 22.06.2023 în baza art. 236 alin. (2) Cod contravenţional,

A C O N S T A T A T:

1. La data de 30 august 2023, contravenientul*****a depus contestaţie împotriva procesului-verbal cu privire la contravenţie seria DCT03 nr.***** şi deciziei agentului constatator din 22.06.2023 în baza art. 236 alin. (2) Cod contravenţional.

În susţinerea contestaţiei a indicat că, în fapt, la 22 iunie 2023, de către colaboratorul Inspectoratului Naţional de Securitate Publică i-a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenţie nr.DCT03 ***** prin care s-a constatat comiterea contravenţiei prevăzute de art.236 alin.(2) Cod contravenţional, încriminându-i că la 01.11.2022 conducând autoturismul de model BMW cu n/î HSS 191 a încălcat regimul de viteză din Regulamentul Circulaţiei Rutiere.

A indicat că, de către agentul de poliţie nu au fost stabilite circumstanţele comiterii şi încadrarea juridică a pretinsei fapte contravenţionale. Or, potrivit prevederilor art.445 alin.(1) Cod contravenţional, faptul dat atrage nulitatea absolută a procesului-verbal. Consideră că procesul-verbal cu privire la contravenţie nr.DCT03 ***** din 22.06.2023 precum şi decizia emisă în baza acestuia ca fiind nefondată şi pasibilă de a fi anulată cu încetarea procesului contravenţional din motivul lipsei contravenţiei şi a nulităţii deciziei asupra cauzei contravenţionale.

A făcut referire la prevederile art.384, 425, 440, 442, 443, 445, 448 din Codul contravenţional, solicitând repunerea în termen, admiterea contestaţiei, anularea procesului-verbal cu privire la contravenţie nr.DCT03 ***** din 22.06.2023 şi a sancţiunii contravenţionale, cu încetarea procesului contravenţional.

În şedinţa de judecată, contestatarul*****nu s-a prezentat, în adresa acestuia

fiind expediată citaţie, care a fost returnată cu menţiunea ,,nereclamat" mai mult ca atât data, locul şi ora examinării contestaţiei fiind publicată şi pe portalul instanţei de judecată din ce considerent instanţa a dispus examinarea cauzei în lipsa acestuia.

2. În şedinţa de judecată, agentul constatator ***** nu s-a prezentat, fiind citat legal despre data, locul şi ora examinării contestaţiei, nu a comunicat instanţei motivul imposibilităţii de a se prezenta şi nu a solicitat examinarea cauzei în lipsă, fapt pentru care în baza art. 455 alin. (2) Cod contravenţional, instanţa a considerat posibilă examinarea contestaţiei în lipsa acestuia.

3. De asemenea, instanţa menţionează că în partea ce ţine de citarea tuturor participanţilor, este pertinentă şi jurisprudenţa CtEDO, care în cauza *Ponomariov împotriva Ucrainei* a evidenţiat că ţine de obligaţia părţilor de a se interesa, la intervale rezonabile, de stadiul procesului de care ele au cunoştinţă, iar mai mult, Curtea reaminteşte că un stat nu poate fi considerat răspunzător atunci când o parte, citată legal şi informată despre obiectul cauzei, renunţă, în mod expres, la dreptul de a se prezenta în instanţă şi de a se apăra (*cauza Poitrimol împotriva Franţei, hotărârea din 23 noiembrie 1993, § 31*), or atitudinea reclamanţilor ar echivala cu o renunţare la dreptul de a apărea în instanţă, sau acordul de examinare a cauzei în baza materialului existent.

Instanţa de judecată reţine că comunicarea actelor judiciare, în măsura în care este un act de comunicare între organul judiciar şi părţi, are loc pentru a permite părţilor, dacă e cazul, să declare recurs (*S.C. Raissa M. Shipping SRL împotriva României, 8 ianuarie 2013,*
§ 30) şi respectiv, instanţele trebuie să întreprindă tot posibilul ca într-un mod rezonabil să citeze părţile şi să se asigure că acestea sunt la curent cu procedurile la care participă (*Ovuş împotriva Turciei, 13 octombrie 2009, § 48*).

Prin urmare, instanţa de judecată a întreprins toate măsurile prevăzute de lege pentru a asigura dreptul la toţi participanţii în proces de a participa efectiv la examinarea cauzei, în vederea respectării unui proces echitabil.

4. Examinând materialele cauzei în raport cu normele legale aplicabile speţei, instanţa de judecată stabileşte, că contestaţia depusă de către contravenientul***** urmează a fi respinsă ca tardivă din următoarele motive.

Potrivit procesului-verbal cu privire la contravenţie seria DCT03 nr.***** din 22.06.2023, *****, la data 01.11.2022, ora 15:23, fiind la volanul automobilului de model „*****", cu numărul de înmatriculare ***** *conducea automobilul şi a depăşit limita de viteză pe sectorul respectiv de drum **********-*****, adică circula cu viteza de 81 km la oră*, ignorând prevederile pct. 47 (1) al RCR, prin ce a comis contravenţia prevăzută de art. 236 alin. (2) Cod contravenţional, fiind supus sancţiunii contravenţionale sub formă de amendă în mărime de 18 unităţi convenţionale, echivalentul a 900 lei şi 4 puncte de penalizare.

Conform art.448 alin.(1) Cod contravenţional, contravenientul, victima sau reprezentantul acestora, procurorul, dacă este parte în cauza contravenţională, în cazul în care nu sunt de acord cu decizia agentului constatator sau în cazul în care aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de prezentul cod, sunt în drept să conteste decizia emisă asupra cauzei contravenţionale. Termenul de contestare a deciziei agentului constatator este de 15 zile de la data emiterii acesteia sau, pentru părţile care nu au fost prezente la şedinţa de examinare a cauzei contravenţionale, de la

data înmânării copiei de pe decizia respectivă în condiţiile art. 447^1 alin. (8).

Excepţie de la regula dată este reglementată de legiuitor în dispoziţia art. 448 alin. (2) Cod contravenţional, în care se indică că, în cazul omiterii termenului prevăzut la alin. (1) din motive întemeiate, dar nu mai târziu de 15 zile de la data începerii executării sancţiunii sau a perceperii despăgubirii materiale, persoana faţă de care a fost emisă decizia poate fi repusă în termen, la cerere, de către instanţa de judecată competentă să examineze contestaţia.

Instanţa de judecată, studiind materialele dosarului contravenţional a constatat că procesul-verbal cu privire la contravenţie seria DCT03 nr.***** în baza căruia*****a fost sancţionat pentru comiterea contravenţiei prevăzute de art. 236 alin. (2) Cod contravenţional a fost întocmit la data de 22.06.2023, ora 20:03 în prezenţa şi cu participarea acestuia, fapt confirmat prin semnătura contravenientului la rubrica nr.19 al procesului-verbal (f.d.6).

Consultând materialele prezentei cauze contravenţionale, instanţa notează că contestaţia a fost depusă de către persoana în privinţa căruia a fost intentat procesul-contravenţional la data de 30 august 2023 şi a fost înregistrată de Direcţia Patrulare Centru a Inspectoratului Naţional de Securitate Publică cu numărul de intrare 3201 la data de 30 august 2023 (f.d.3).

Instanţa menţionează că, în motivarea depăşirii termenului, contestatarul nu a adus nici un argument plauzibil care ar infirma certitudinea înmânării actului contestat şi/sau motivele necesare repunerii în termenul de contestare.

Astfel, reieşind din faptul că*****a fost prezent la momentul întocmirii procesului-verbal cu privire la contravenţie, instanţa de judecată consideră că contestatarul a cunoscut despre întocmirea procesului-verbal şi a avut suficient termen pentru a îl contesta.

Potrivit art.374 alin.(3) Codul contravenţional, procesul contravenţional se desfăşoară pe principii generale de drept contravenţional, în temeiul Constituţiei, al prezentului cod, al Codului de procedură penală, precum şi al normelor dreptului internaţional şi ale tratatelor internaţionale cu privire la drepturile şi libertăţile fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte.

În acest context, conform art.231 alin.(3) şi (5) Cod de procedură penală, la calcularea termenelor pe ore sau pe zile nu se ia în calcul ora sau ziua de la care începe să curgă termenul, nici ora sau ziua în care acesta se împlineşte, iar dacă ultima zi a unui termen cade într-o zi nelucrătoare, termenul expiră la sfârşitul primei zile lucrătoare care urmează.

Instanţa de judecată constată că termenul de 15 zile în care contestatarul putea formula contestaţia începe de la 23 iunie 2023 inclusiv, adică din ziua următoarea a aducerii la cunoştinţă a deciziei de sancţionare inclusă în procesul-verbal cu privire la contravenţie.

Respectiv, data înaintării contestaţiei de către*****se atestă la 30 august 2023, iar momentul aducerii la cunoştinţă a deciziei de sancţionare este reţinut la data de 22 iunie 2023, perioadă de timp care excede în mod vădit termenul de decădere de 15 zile, garantat prin prevederile expuse supra, aspect faţă de care intervine decăderea contestatarului din dreptul de a formula această cerere, sancţiune procedurală care intervine în cazul nerespectării termenului legal. Or, data scadentă privind dreptul de contestare a expirat la 07 iulie 2023 inclusiv.

La fel, cu referire la termenul de depunere a contestaţiei, pertinentă la caz este jurisprudenţa Curţii Europene a Drepturilor Omului, care a subliniat, cu mai multe ocazii, importanţa termenelor pentru certitudinea juridică, în contextul dreptului la un proces echitabil.

Respectiv, Curtea a statuat că rolul termenelor de prescripţie este de o importanţă majoră atunci când este interpretat în lumina Preambulului Convenţiei, care, în partea sa relevantă, enunţă preeminenţa dreptului ca patrimoniul comun al Statelor contractante (*Dacia SRL împotriva Republicii Moldova, §75; hotărârea din 18 martie 2008*).

Potrivit jurisprudenţei CtEDO se notează că „dreptul la o instanţă", nu este unul absolut, iar interesele unei bune administrări a justiţiei, pot să justifice impunerea unui termen de exercitare a căii de atac (*cauza Bacev c. Fosta Republică Yugoslavă, Kemp c. Luxembourg, Diaz Ochoa c. Spaniei*). Înalta Curte de la Strasbourg, a arătat, că termenul fixat de legea internă este o restricţie ce guvernează accesul la justiţie, nefiind admisă încălcarea art. 6 din CEDO.

Astfel, conform jurisprudenţei constante a Curţii Europene a Drepturilor Omului, dreptul de acces la justiţie nu este unul absolut, fiind admise anumite restricţii cu condiţia ca acestea să fie reglementate de lege, să urmărească un interes legitim şi să asigure un raport rezonabil de proporţionalitate între mijloacele utilizate şi scopul vizat.

La caz, Codul contravenţional stabileşte un termen imperativ în care poate fi formulată contestaţia, adică de 15 zile, iar acest termen scurt este justificat de faptul că acţiunile antisociale reglementate şi sancţionate ca şi contravenţii trebuie să fie analizate la un termen scurt faţă de momentul comiterii lor pentru că numai în acest mod scopul educativ şi preventiv al sancţiunilor contravenţionale poate fi atins.

În acelaşi context, instanţa mai statuează că solicitarea contestatarului cu privire la repunerea în termen este una formală şi lipsită de argumente probatorii.

Prin urmare, instanţa conchide că contestatarul nu a invocat motive temeinic justificate cărora se datorează încălcarea termenului legal de 15 zile, iar în şedinţa de judecată ultimul nu s-a prezentat pentru a-şi expune poziţia.

În contextul celor elucidate mai sus, se impune a preciza faptul că, unul dintre aspectele fundamentale ale preeminenţei dreptului este principiul securităţii raporturilor juridice, care intervine în speţa dedusă judecăţii, or nerespectarea termenelor stabilite imperativ prin legea procesuală, atrage nulitatea actului depus peste termen.

Respectiv, instanţa de judecată ajunge la concluzia de a respinge cererea de repunere în termen ca fiind nefondată.

Iar, dat fiind faptul, că instanţa a ajuns la concluzia că contestaţia contravenientului*****a fost depusă tardiv, se consideră inoportună expunerea asupra legalităţii şi temeiniciei procesului-verbal atacat.

5. Având în vedere prevederile art.448, art.460, art.462-463 Cod contravenţional, instanţa de judecată,

H O T Ă R Ă Ş T E:

Se respinge cererea lui***** privind repunerea în termenul de contestare.

Se respinge contestaţia depusă de către* * * * * împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria DCT03 nr.***** şi deciziei agentului constatator din 22.06.2023 în baza art. 236 alin. (2) Cod contravenţional, ca fiind tardivă.

Hotărârea poate fi contestată cu recurs la Curtea de Apel Centru în termen de 15 zile de la data pronunțării, sau, pentru părţile care nu au fost prezente la şedința de judecare a cauzei contravenționale, de la data înmânării copiei de pe hotărârea judecătorească, prin intermediul Judecătoriei Hîncești (sediul Ialoveni).

Preşedintele şedinţei,
judecătorul **Svetlana Bîcu**